

дошлый си братъ, и по голѣмо-то момиче, което побече пом-наше обычный дрѹгарь на дѣтински-тѣ си години, по-казваше мѣсъ най жива чѣстивителностъ.

Като преминахъ първи-тѣ үмилителини минути на Ѹдрависваніѧ-та и на испытваніѧ-та, Кароликъ къко приказа на родителки-тѣ си различни-тѣ слѣчки на живота си, но умѣренно разказваше Ѹдочестіѧ-та си, защо-то сѧ коеше да имѣ не нанесе пакъ тѣжноги чѣстка. Най-сетиѣ изѣк-сти имѣ, че колко-то е спечелилъ тѣхно е, че го дава сичко на расположение-то имѣ, и благодареше сѧ да сѧ счете и той междѣ дрѹги-тѣ членови на домородство-то.

Това велико дѣло и любовъграбно предложеніе раздѣвигнѣ междѣ сички-тѣ голѣмо почѣданіе, и не малко страданіе въ сърдце-то, на баща-та, като чѣкъ онеправдливъ дрѹги иже такиѣ докрѣдѣтелини сънци. Не рачи да поемне сичко-то мѣ прѣносаніе, но като ѵае доболно отъ имота на сына си, състави съ него тѣрковско скадрѣжество, и тай можѣ да доболствва съ идолилѣ иждивеніе-то на останало-то си домородство и да помине на старостъ спокойно и благополѣчно.

БРЯТСКИЙ ОБОРЪ.

Нѣкой момичъ по имѣ Дорвалъ сынъ на единъ богатъ тѣрголецъ въ Лондонѣ беше въ младость-тѣ си много разблѣ-денъ, и на баща си твърдѣ непокоренъ, ѵа кое-то го лиши отъ наслѣдіе-то мѣ въ ѵавѣданіе-то си. Слѣдѣ бащинж-тѣ си смърть дойде въ сеге си, расказа сѧ ѵа ведчиніѧ-та на младость-тѣ си, и наченѣ да живѣе животъ цѣломѣдренъ. Сетиѣ камо сѧ набчи какъ го лишилъ баща мѣ отъ наслед-ство-то мѣ, не помжира никакъ, но съ голѣмо уваженіе при-казваше ѵа него и дѣмаше тѣхъ дѣмы: много добрѣ направи баща ми, азъ вѣхъ достоенъ да сѧ гнѣви на мене.